

се ограничавах неуклонно въ гръцкото учение и не преобладахъ всичко на собствения си езикъ, гдѣ щѣхъ да бждѣтъ сега? Тѣ сами почитатъ и цѣнятъ класическитѣ писатели, но тѣ ги изучаватъ до колкото е потрѣбно, и едва ли между десетки хиляди учени единъ само се посвѣтѣва на елинския езикъ, и това, защо? — за да се отличи като класически учителъ въ нѣкои учени заведения; останалиѣ други учени се учѣтъ на гръцки колкото само да ги разпознаватъ. Всѣки народъ, колкото малъкъ и да е той, трѣбва да обработва езика си.

Българетѣ иматъ най-сгодното врѣме да сторятъ сега това нѣщо. Тѣ иматъ братията си руси, които се грижатъ и заплѣгатъ за отечественото си просвѣщение; ако българетѣ захванатъ да се образуватъ и тѣ споредъ него, тѣ се упжтватъ по този начинъ въ обработването на собственото си просвѣщение. Отъ братията си руси тѣ могатъ да получатъ всѣкаква помощъ за просвѣщението си, никога обаче отъ гръцитѣ или отъ други нѣкои народи. Каквото и да казвате, азъ считамъ грекоманията взела връхъ помежду насъ. Богатитѣ ни, при своето грубо или тлъсто невѣжество, се перчатъ съ думитѣ: азъ съмъ гркъъ (*γραικος εἶμι*!) Ученитѣ ни пъкъ, като се училе на гръцки и като не знаятъ или знаятъ твърдѣ малко български, стоятъ съ почитание привързани къмъ гръцкото образование, каквото сж и получили още отъ най-нѣжната си възраст. За да се поправи това, трѣба по собствена воля да учѣтъ дѣцата си на български, до когато тѣ изучѣтъ аритметиката, географията, историята, а тѣй сжщо и българското словосъчинение, па тогазъ, при този послѣденъ урокъ, да захващатъ да учѣтъ и славянския и гръцкия езици, като се прѣподаватъ обаче и тѣ чрезъ българския. Тѣй постжпватъ всичкитѣ народи, тѣй трѣба да постжпимъ и ние; инкъ нѣма нищо да извършимъ.

Не познаваме добръ господина Селимински,¹⁾ но ако и да е много родолюбивъ и добъръ елинистъ, азъ прѣдполагамъ,

¹⁾ Д-ръ Ив. Селимински (1798—1877 г.), родомъ отъ Сливенъ, единъ отъ най-дейнитѣ и най-просветенитѣ български родолюбци и благодетели презъ първата половина на XIX в. Училъ се е въ малоазийския гр. Кидония. Следъ гръцкото възстание въ 1821 г., въ което участвувалъ, се установилъ въ Брашовъ. Тамъ се поражда у него идеята за